

УДК 342.951

Оксана Шумейко,

здобувач кафедри

конституційного адміністративного та фінансового права

Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна»

ПОНЯТТЯ ТА ЗМІСТ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДОРОЖНЬОГО РУХУ ЗА ДОПОМОГОЮ АВТОМАТИЗОВАНИХ СИСТЕМ

У статті досліджено поняття та зміст механізму адміністративно-правового регулювання за допомогою автоматизованих систем. Автор наводить поняття цього юридичного феномену та констатує, що він містить такі складові елементи: адміністративно-правові норми, адміністративно-правові відносини (до яких входять суб'єкти, об'єкти, юридичні факти), адміністративно-правові принципи, індивідуальні акти, форми та засоби.

Ключові слова: адміністративно-правові норми, автоматизовані системи, безпека дорожнього руху, правила дорожнього руху, адміністративно-правові відносини, правопорушення, учасники дорожнього руху, транспорт.

Актуальність дослідження. Безпека функціонування транспорту є частиною національної безпеки країни, стан його розвитку відображає рівень цивілізації суспільства, а отже, актуалізує формування державної політики з забезпечення дорожнього руху, охорони життя та здоров'я його учасників, власності, довкілля та інших суспільних відносин в Україні [1, с. 3].

Вкрай актуальним є це питання і для нашої держави, де, за оцінками експертів, стан безпеки дорожнього руху та наслідки дорожньо-транспортних пригод є одними з найгірших у Європі [2, с. 91]. Доречно у своїх наукових творах зазначають Л.В. Леонтєва, І.Ю. Гончарова, О.А. Ільченко, що автоматизовані системи управління дорожнім рухом впроваджуються повільно, значна частина світлофорних об'єктів є застарілою та не відповідає європейським вимогам. Не повною мірою відповідає сучасним вимогам інфраструктура вулиць та автомобільних доріг. Відсутній системний контроль за дотриманням водіями правил дорожнього руху (далі – ПДР) та безпеки на автошляхах [2, с. 94]. Із цими положеннями важко не погодитися, адже вони є нагальними й зараз: ці питання так і не вирішено (немає належної інфраструктури, страшний стан доріг, застаріла та вкрай неефективна система регулювання дорожнього руху тощо), а від них (від цих факторів) залежать права і свободи людини (право на життя та інші), що є в нашій країні найвищою соціальною цінністю [3].

З поступовим підвищенням показників економічного зростання в Україні, інтенсивності автомобілізації населення посилюються проблеми забезпечення безпеки дорожнього руху (далі – БДР), охорони навколишнього середовища, раціонального розподілу транспортних потоків і впровадження автоматичного регулювання руху. Забезпечення безпеки дорожнього руху з кожним роком викликає все більшу увагу в усьому світі, її гострота визначається тим, що науково-технічний прогрес, одним із проявів якого є інтенсивна автомобілізація, призводить до ускладнення процесу дорожнього руху та зростання аварійності. Отже, особливого значення в цих умовах набула проблема забезпечення безпеки дорожнього руху, яка переросла в одну з найгостріших соціальних проблем [4].

БДР має досить важливе значення, адже від неї прямо пропорційно залежить життя людей, а автоматична система фіксації порушень має сприяти і ефективному покаранню порушників ПДР, і зменшенню адміністративних правопорушень і ДТП на дорозі, і налагодженню системи простої та доступної системи сплати штрафів тощо.

У своїх творах Т. Гуржій зазначає, що обраний Україною курс на інтеграцію в європейське співтовариство вимагає наближення нормативного, технічного та управлінського базису до загальноосвітніх стандартів. Не є винятком і сфера суспільних відносин з приводу забезпечення безпеки дорожнього руху. На сьогодні значна частина адміністративно-

правових норм, якими визначаються підстави, умови та порядок руху автотранспортних потоків, не відповідають жорстким реаліям сучасності [5, с. 109].

Аналіз останніх досліджень і публікацій з даної теми. Окремі аспекти, які так чи інакше стосуються нашої проблематики, були предметом дослідження таких учених, як О.В. Берест, Ю.Л. Бриндіков, А.В. Бричук, В.В. Введенська, М.М. Долгополова, В.В. Єгупенко, В.А. Кашканов, М.П. Климчик, Н.І. Кожуховська, М.В. Лазаренко, П.П. Луцюк, В.В. Маслюк, М.А. Микитюк, В.А. Мисливий, О.Л. Міленін, О.М. Мойсюк, А.М. Подоляка, О.Ю. Салманова, Л.І. Сопільник, М.М. Стецька, Я.І. Хом'як, В.В. Чернов та багато інших. Однак усі вони розкрили лише окремі аспекти адміністративно-правових засад у цій сфері.

Мета статті полягає в тому, щоб дослідити зміст та окреслити дефініцію механізму адміністративно-правового регулювання за допомогою автоматизованих систем.

Виклад основного матеріалу. Ми вважаємо за необхідне наголосити, що зараз у чинному законодавстві України та й у сучасній правовій літературі відсутнє визначення категорії цього правового феномену, і саме тому ми детально проаналізуємо наукові погляди вчених у галузі адміністративного права та теорії права щодо нього та визначимо його поняття.

Хотілося б акцентувати увагу, що, перш ніж перейти до детального аналізу механізму адміністративно-правового регулювання використання автоматизованих систем у сфері безпеки дорожнього руху, на нашу думку, слід розглянути поняття «механізм правового регулювання» і «механізм адміністративно-правового регулювання».

Звертаючись до літературних джерел, ми можемо констатувати, що термін механізм походить від гр. *mechané* (машина) і сьогодні має різні трактування, сутність та особливості яких залежать від сфери застосування. Найбільш уживано цей термін у технічній сфері, де він трактується як «пристрій, що передає або перетворює рух» [6, с. 665].

Право є основним засобом соціального регулювання, оскільки правові норми є різновидом соціальних. Правові норми є особливим засобом соціального регулювання, що визначає можливості та межі державно-владного впливу на суспільство [7, с. 279].

Правове регулювання здійснюється на системних засадах, через взаємодію багатьох юридичних явищ, конкретний порядок якої визначають у правознавстві як механізм правового регулювання. Механізм правового

регулювання має свій склад і структуру [8, с. 220].

На слушну думку О.В. Зайчука та Н.М. Оніщенко, механізм правового регулювання характеризується певними особливостями: правове регулювання та його механізм є складовою частиною соціального регулювання; є певною системою взаємодіючих між собою елементів, серед яких виділяють правові засоби (норми, суб'єктивні права та юридичні обов'язки тощо), способи (дозволи, заборони та зобов'язання) і форми (дотримання, виконання і використання); він забезпечує регулювання суспільних відносин, тобто є динамічною частиною правової системи; механізм правового регулювання має цілеспрямований та результативний характер [7, с. 305].

Механізм правового регулювання – сукупність правових засобів, що використовуються в процесі правового регулювання суспільних відносин, котрі в комплексі становлять правотворчу, правореалізаційну процедури та процедуру притягнення до юридичної відповідальності [9, с. 283].

Ефективність функціонування цілісного механізму адміністративно-правової охорони відносин у сфері безпеки дорожнього руху перш за все залежить від системи адміністративно-правових норм, які передбачають порядок застосування заходів порушенням правил, норм і стандартів у зазначеній сфері [10, с. 18].

Під час розгляду цих питань звернемося до думки М. Цвіка, В. Ткаченка та Л. Богачова, що механізм правового регулювання може бути визначений як система послідовно організованих юридичних засобів (явищ), за допомогою яких досягаються цілі правового регулювання [8, с. 413].

Під механізмом правового регулювання розуміють цілісне, результативне упорядкування й організацію суспільних відносин за допомогою системи правових засобів відповідно до вимог соціально-економічного й політичного рівня розвитку суспільства [8, с. 289].

З погляду професора О. Скакун, механізм правового регулювання – це процес переведення нормативності права в упорядкованість суспільних відносин, здійснюваний суб'єктами правового регулювання за допомогою системи правових засобів, способів і форм з метою задоволення публічних і приватних інтересів учасників суспільних відносин, забезпечення правопорядку [11].

У своїх працях В. Лазарев досить доречно зазначає, що механізм правового регулювання становить собою основну соціальну функцію права і держави. Звідси механізм,

за допомогою якого досягаються цілі права і держави, є механізмом державно-правового регулювання. Це поняття дає змогу: 1) зібрати разом усі частини юридичної надбудови та чинники, що на неї впливають; 2) розставити їх на свої місця; 3) побачити ті основні функції, що виконуються юридичними, соціальними, психологічними й іншими чинниками в процесі правового регулювання, тобто в процесі виконання правом своїх функцій; 4) зрозуміти процес трансформації правових принципів і норм у поведінці (правомірне та протиправне), виникнення законності та правопорядку чи правового нігілізму; 5) обґрунтувати необхідність удосконалення правового регулювання в суспільстві, підвищення ефективності та якості реалізації права, рівня юридичної культури всього населення та професійної культури всіх працівників правоохоронних органів [12, с. 395].

У ході цієї роботи ми можемо зазначити, що механізм правового регулювання є вихідним поняттям для механізму адміністративно-правового регулювання використання автоматизованих систем у сфері безпеки дорожнього руху, ніби його основою, фундаментом, підґрунтям. Це досить алегорично та символічно, але, на нашу думку, він є «камінням», «землею», на якій будується вся громіздка система адміністративно-правового регулювання безпеки дорожнього руху за допомогою використання автоматизованих систем.

Механізм правового регулювання як вихідне положення з механізму адміністративно-правового регулювання використання автоматизованих систем у сфері безпеки дорожнього руху – це один з основних засобів державного впливу на суспільні відносини, що становить собою систему правових засобів, за допомогою якої забезпечується результативний правовий вплив на суспільні відносини, і містить такі елементи: правові норми; правові відносини; правову відповідальність; правову свідомість та правову культуру, правові засоби та ін. [13, с. 133].

На думку В.В. Галуцька та В.І. Олефіра, механізм адміністративно-правового регулювання (охорони) – це засоби функціонування єдиної системи адміністративно-правового регулювання з метою забезпечення прав, свобод і публічних законних інтересів фізичних і юридичних осіб, функціонування громадянського суспільства та держави [14, с. 251].

До його складу входять: норми адміністративного права та їх зовнішнє вираження – джерела адміністративного права; публічна адміністрація й принципи її діяльності; індивідуальні акти публічної адміні-

страції; адміністративно-правові відносини; форми адміністративного права; методи адміністративного права; адміністративно-правові режими; тлумачення норм адміністративного права; адміністративні процедури [14, с. 251].

Усі зазначені вище елементи будуть також, на наш погляд, входити до механізму адміністративно-правового регулювання використання автоматизованих систем у сфері безпеки дорожнього руху.

На наш погляд, доречним є зараз зупинитися на характеристиці окремих його складових елементів.

Елементами механізму адміністративно-правового регулювання використання автоматизованих систем у сфері безпеки дорожнього руху, як уже було зазначено вище, є норми адміністративного права та їх зовнішнє вираження – джерела адміністративного права.

Звичайно, перелік сучасних нормативно-правових актів, у яких містяться положення щодо безпеки дорожнього руху є надзвичайно великим та строкатим: це і Закони України: «Про Національну поліцію» [15], «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення регулювання відносин у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху» [16], «Про дорожній рух» [17], «Про автомобільний транспорт» [18] та багато інших; і підзаконні акти: Наказ Міністерства внутрішніх справ України «Про забезпечення перевезення небезпечних вантажів автомобільним транспортом», Постанова Кабінету Міністрів України «Про Правила дорожнього руху» та інші; і міжнародні нормативно-правові акти, наприклад Конвенція про дорожній рух [19], та багато інших.

Що стосується норм адміністративного права, то вони посідають у структурі механізму адміністративно-правового регулювання використання автоматизованих систем у сфері безпеки дорожнього руху, на наш погляд, основне місце, адже є важливою, первинною клітиною, основою регулювання цієї сфери суспільних відносин.

Окреслені вище думки підтверджуються С. Комісаровим і В. Развадовським, які, аналізуючи дещо схожу з нашою проблематику, досить влучно зазначають, що ефективність функціонування цілісного механізму адміністративно-правової охорони відносин у сфері безпеки дорожнього руху (а в нашому випадку – адміністративно-правового регулювання використання автоматизованих систем у сфері безпеки дорожнього руху) передусім залежить від системи адміністративно-правових норм, які передбачають порядок застосування заходів протидії порушенням

правил, норм і стандартів у зазначеній сфері [12, с. 18; 20, с. 196].

У теорії права під нормою права розуміють загальнообов'язкове правило поведінки, яке встановлене або санкціоноване державою і за порушення якого держава застосовує державний примус [20, с. 107].

Окресливши поняття правової норми, що наводиться в сучасній юридичній літературі, ми поступово перейдемо до розкриття поняття адміністративно-правових норм.

Адміністративно-правові норми, на думку Ю. Битяка, В. Гаращука та О. Дьяченка, – це встановлені, ратифіковані або санкціоновані державою, забезпечені за необхідності її примусовою силою, загальнообов'язкові, формально визначені правила поведінки, які надаються учасникам суспільних відносин, що становлять предмет адміністративного права, юридичні права й покладають на них юридичні обов'язки [21, с. 42].

Слід акцентувати увагу, що зовнішнім вираженням адміністративно-правових норм (зокрема, у сфері адміністративно-правового регулювання це використання автоматизованих систем для безпеки дорожнього руху) є джерела адміністративного права.

Під джерелами адміністративного права є ухвалені уповноваженими органами акти правотворчості, які цілком складаються з адміністративно-правових норм чи містять хоча б одну з таких норм [21, с. 45]. Система джерел адміністративного права складається з таких актів правотворчості: 1) Конституція України [3]; 2) міжнародні договори, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України; 3) акти України, що мають силу закону; 4) постанови Верховної Ради України; 5) укази та розпорядження Президента України; 6) постанови та розпорядження Кабінету Міністрів України; 7) нормативні накази керівників центральних органів виконавчої влади; 8) розпорядження голів місцевих державних адміністрацій; 9) рішення органів місцевого самоврядування, що містять адміністративно-правові норми [21, с. 46–47]. Останні три в переліку не зовсім, на наш погляд, властиві для сфери адміністративно-правового регулювання використання автоматизованих систем у сфері безпеки дорожнього руху, проте все ж таки заслуговують на увагу.

Наступним елементом, що потребує нашого дослідження через призму окреслених у статті питань, є публічна адміністрація та принципи її діяльності, проте зараз ми не будемо детально зупинятися на принципах як елементі механізму адміністративно-правового регулювання використання автоматизованих систем у сфері безпеки дорожнього руху, адже вони поки не є предметом нашого дослідження.

Наступним провідним елементом досліджуваного нами правового феномену є індивідуальні адміністративні акти, вони є елементом механізму адміністративно-правового регулювання використання автоматизованих систем у сфері безпеки дорожнього руху.

Хотілося б акцентувати увагу на тому, що індивідуальні адміністративні акти є найбільш поширеним засобом реалізації публічною адміністрацією владної компетенції щодо забезпечення завдань адміністративного права. Сутність їх полягає в тому, що вони встановлюють, змінюють або припиняють конкретні адміністративні правовідносини та звернені до конкретних суб'єктів і об'єктів адміністративно-правового регулювання, їхня дія припиняється після здійснення встановлених у них прав і обов'язків, тобто після одноразового їх застосування [14].

Видання індивідуальних адміністративних актів є близьким до нормативного, але не тотожне йому. Вони відрізняються від нормативних тим, що звернені до конкретних суб'єктів управлінських відносин і їхня дія припиняється після здійснення встановлених у них прав і обов'язків, тобто після одноразового їх застосування [14].

Правовідносини, на думку В. Головченка та В. Ковальського, – це врегульовані нормами права суспільні відносини, учасники яких є носіями суб'єктивних прав і обов'язків. Виникають вони в разі настання передбачених законом юридичних фактів [22, с. 123].

Адміністративні правовідносини, на думку Л. Білої-Гіунової, з якою ми повністю погоджуємося, характеризуються значною різноманітністю залежно від суб'єктного складу, характеру і видів управлінської діяльності, від того, які функції державного управління реалізуються [23, с. 67].

На думку В. Колпакова, адміністративно-правові відносини – це результат впливу адміністративно-правових норм на поведінку суб'єктів сфери державного управління, унаслідок якого між ними виникають сталі правові зв'язки державно-владного характеру [24, с. 35–36].

Придатними для нашого дослідження є думки вченого в галузі адміністративного права А. Васильєва про те, що суб'єкт адміністративного права (адміністративно-правових відносин) – це такий потенційний учасник адміністративно-правових відносин, який у силу особливостей свого правового статусу і комплексу соціальних умов свого функціонування здатен бути носієм адміністративних повноважень, обов'язків і відповідальності [25, с. 68].

Хотілося б підсумувати, що всі визначення адміністративно-правових відносин

мають велике значення для визначення поняття та змісту механізму адміністративно-правового регулювання за допомогою автоматизованих систем, усі наведені вище дефініції є придатними, досить вдалимими та містять «раціональне зерно».

Висновки

Отже, механізм адміністративно-правового регулювання забезпечення безпеки дорожнього руху за допомогою автоматизованих систем – це система заходів щодо забезпечення правових, організаційних, економічних, технологічних та інших чинників, пов'язаних із забезпеченням безпеки дорожнього руху, а також організаційно-правова діяльність публічної адміністрації стосовно забезпечення роботи автоматизованих систем, фіксації порушень ПДР і притягнення винних до адміністративної відповідальності.

Механізм адміністративно-правового регулювання використання автоматизованих систем у сфері безпеки дорожнього руху містить такі складові елементи: адміністративно-правові норми, адміністративно-правові відносини (до складу яких входять суб'єкти, об'єкти, юридичні факти), адміністративно-правові принципи, індивідуальні акти, форми та засоби.

Список використаних джерел:

1. Мисливий В.А. Злочини проти безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту (кримінально-правове та кримінологічне дослідження) : автореф. дис. ... доктора юрид. наук : спец. 12.00.08 «Кримінальне право та кримінологія; кримінально-виконавче право» / В.А. Мисливий. – К., 2005. – 39 с.
2. Леонтьєва Л.В. Національне законодавство щодо державно-управлінських механізмів забезпечення безпеки дорожнього руху / Л.В. Леонтьєва, О.А. Льченко, І.Ю. Гончарова // Вестник ХНАДУ. – 2013. – № 61–62. – С. 91–94.
3. Конституція України прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
4. Сфера забезпечення безпеки дорожнього руху як об'єкт адміністративно-наглядової діяльності міліції / Процеси, пов'язані з дорожнім рухом [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.adminpravo.com.ua/index.php/2010-04-13-14-05-13/160-2010-10-19-11-26-54/2169-31.html>.
5. Гуржій Т. Нормативна регламентація адміністративної відповідальності водіїв за порушення Правил дорожнього руху / Т. Гуржій // Вісник прокуратури. – 2007. – № 7 (73). – С. 109–112.
6. Великий тлумачний словник сучасної української мови / [гол. ред. В.Т. Бусел, редактори-лексикографи : В.Т. Бусел, М.Д. Василюк-Дерibas, О.В. Дмитрієв, Г.В. Латник, Г.В. Степенко]. – К. : Ірпін'я : Перун, 2005. – 1728 с.
7. Теорія держави і права. Академічний курс : [підручник] / [Зайчук О.В., Бобровник С.В., Тарахович Т.І., Власов Ю.Л та ін.]; під ред. О.В. Зайчука, Н.М. Онiщенка – К. : Юрінком Інтер, 2006 – 688 с.
8. Загальна теорія держави і права: підручник для студентів юридичних вищих навчальних закладів [М.В. Цвік, О.В. Петришин, Л.В. Авраменко та ін.]; за заг. ред. М.В. Цвіка, О.В. Петришина – Х. : Право, 2009. – 584 с.
9. Теория права и государства : [учебник] / [В.В. Иванов, В.И. Труба, Р.С. Притченко и др.]; под ред. А.С. Васильева – Х. : ООО «Одиссей», 2006. – 480 с.
10. Комісаров С. Система адміністративних санкцій за правопорушення у сфері безпеки дорожнього руху / С. Комісаров // Юридична Україна (Проблеми адміністративного права) – 2012. – Випуск 1. – С. 18–24.
11. Скакун О.Ф. Теория государства и права : [учебник] / О.Ф. Скакун. – Харьков : Консул; Ун-т внутр. дел, 2000. – 704 с.
12. Общая теория права и государства / [В.С. Афанасьев, А.П. Герасимов, В.И. Гойман и др.]; под ред. В.В. Лазарева. – 2-е изд. перераб. и доп. – М. : Юристъ, 1996 – 472 с.
13. Тополя Р.В. Особливості механізму адміністративно-правового регулювання експертно-криміналістичних досліджень транспортних засобів / Р.В. Тополя // Medzinárodná vedecká konferencia «Právna veda a práx v trefom tisícročí» (м. Кошице, Словацька Республіка, 27–28 лютого 2015 р.). – С. 132–135.
14. Адміністративне право України : [навч. посібник] : у 2 томах / [В.В. Галуцько, В.І. Олефір, М.П. Пихтін та ін.]; за заг. ред. В.В. Галуцька. – Херсон 2011. – Т. 1 : Загальне адміністративне право. – 320 с.
15. Закон України від 2 липня 2015 року № 580-VIII «Про Національну поліцію» : станом на 1 грудня 2016 р. // Голос України від 06.08.2015 / № 141–142.
16. Закон України від 14 липня 2015 № 596-VIII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення регулювання відносин у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху»: станом на 1 листопада 2016 р. // Відомості Верховної Ради України від 25.09.2015 року.
17. Закон України від 30 червня 1993 № 3353-XII «Про дорожній рух»: станом на 1 листопада 2016 р. // Голос України від 16.07.1993 року.
18. Закон України від 5 квітня 2001 № 2344-III «Про дорожній рух»: станом на 1 листопада 2016 р. // Голос України від 15.05.2001 № 83.
19. Конвенція про дорожній рух від 8 листопада 1968 : Міжнародний документ від 22 січня 2016 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_041.
20. Олефір В.І. Адміністративна (поліцейська) діяльність органів внутрішніх справ. Загальна частина: підручник / В.І. Олефір, Є.М. Моїсеєв, Ю.І. Римаренко. – К. : КНТ, 2008. – 816 с.
21. Адміністративне право України : [підручник] / [Ю.П. Битяк, В.Т. Гаращук, О.В. Дьяченко та ін.]; за ред. Ю.П. Битяка. – К. : Юрінком Інтер, 2005. – 544 с.
22. Головченко В.В. Юридична термінологія : [довідник] / В.В. Головченко, В.С. Ковальський. – К. : Юрінком Інтер, 1998. – 224 с.
23. Адміністративне право України : [учебник] / [Е.В. Додин, Л.К. Царева, В.Б. Аверьянов и др.]; под ред. С.В. Кивалова. – Х. : Одиссей, 2006. – 880 с.
24. Колпаков В.К. Предмет адміністративного права: сучасний вимір / В.К. Колпаков // Юридична Україна. – 2008. – № 3. – С. 35–36.
25. Васильєв А.С. Адміністративне право України / А.С. Васильєв. – Х. : Одиссей, 2002. – 288 с.

В статье исследованы понятие и содержание механизма административно-правового регулирования с помощью автоматизированных систем. Автор приводит понятие этого юридического феномена и констатирует, что он содержит такие составляющие элементы: административно-правовые нормы, административно-правовые отношения (в состав которых входят субъекты, объекты, юридические факты), административно-правовые принципы, индивидуальные акты, формы и средства.

Ключевые слова: административно-правовые нормы, автоматизированные системы, безопасность дорожного движения, правила дорожного движения, административно-правовые отношения, правонарушения, участники дорожного движения, транспорт.

The notion and the content of mechanism of administrative and legal regulation using the automated systems were investigated in the article. The author gives the notion of this legal phenomenon and notes, that it contains the following components: administrative and legal rules of law, administrative and legal relations (which include subjects, objects, legal facts), administrative and legal principles, individual acts, forms and means.

Key words: administrative and legal rules of law, automated systems, road traffic safety, road traffic rules, administrative and legal relations, delict, road traffic users, transport.

